

Oslava Boha Stvořitele

(kdykoli při dikůvdání po přijímání)

Zdeněk Pololánik

Antifona:

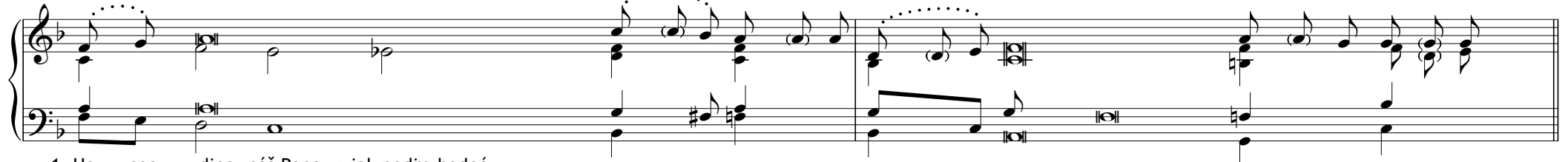
U - hně - tl ho - ry a stvo - řil ví - tr a svůj ú - ra-dek zvě - stu - je člo - vě - ku, pů - so - bí ji - třen - ku i te - mno - tu a

krá - čí po vý - ši - nách ze - mě; je - ho jmé - no je Ho - spo - din, Bůh zá - stu - pů.

Žl 8 (7), 2-3. 4-6. 7-9. 2a

1. Ho - spo - dine, náš Pane, + jak podivuhodné je tvé jméno po ce - lé ze - mi, * svou velebností pře - vý - šils ne - be - sa. Ant.
- Z úst dětí a nemluvnat sis připravil slávu navzdory svým od - půr cům,* a - bys umlčel pomstychtivého ne - při - te - le.
2. Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých pr - stů,* na mě - síc, na hvězdy, kte - ré jsi stvo - řil. Ant.
- Co je člověk, že na ně - ho my - slíš,* co je smrtelník, že se o ně - ho sta - ráš? Ant.
- U - či - nils ho jen o málo menším než jsou an - dě - lé,* o - věn - čils ho ctí a slá - vou,
3. dals mu vládnout nad dílem svých ru - kou,* po - lo - žils mu k no - hám vše - chno: Ant.
- o - vce i ve - ške - rý do - by - tek,* k to - mu i pol - ní zví - řa - ta, Ant.
- ptá - ky na nebi a ry - by v mo - ři,* vše, co se hemží na stez - kách mo - ří.
4. Ho - spo - dine, náš Pa - ne,* jak podivuhodné je tvé jméno po ce - lé ze - mi! Ant.